

Sygn. akt X Ga 233/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Lesław Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **R. W.**

przeciwko: **D. G.**

### **o zapłatę**

w postępowaniu uproszczonym

na skutek apelacji powódki R. W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 października 2015 r.

sygn. akt VII GC 2352/14

oddala apelację.

SSO Lesław Zieliński

Sygn. akt X Ga 233/16

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 505<sup>10</sup> § 1 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym sąd rozpoznał apelację powoda na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego.

W apelacji powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania przed sądem pierwszej i drugiej instancji. Ewentualnie powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Powódka zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów prawa materialnego a to art. 491 k.c. poprzez uznanie iż strona powodowa nie wykazała skutecznie wyznaczenia terminu i odstąpienia od umowy co jest następstwem przekroczenia prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i nierozpoznanie istoty sprawy

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 505<sup>13</sup> § 2 k.p.c., jeżeli Sąd II instancji nie prowadzi postępowania dowodowego uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wyrok Sądu Okręgowego został wydany na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 505<sup>9</sup> § 1<sup>1</sup> k.p.c. Według treści tego ostatniego przepisu apelację w postępowaniu uproszczonym można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Apelacja powoda nie mogła odnieść zamierzonego przez nią skutku, gdyż wyrok Sądu pierwszej instancji okazał się słuszny i odpowiadał prawu.

W szczególności za nieuzasadnione należy uznać zarzut apelacji wskazujący na naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

Zarzut ten w istocie wynika z niezrozumienia konsekwencji rozkładu ciężaru dowodowego w niniejszej sprawie. Ciężar ten zaś w niniejszej sprawie Sąd pierwszej instancji właściwie rozłożył wskazując, że to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania okoliczności z których wywodzi swe roszczenia.

W tej sytuacji kwestionowanie oceny zeznań świadków przez powódkę nie może odnieść skutku. To powódka winien wykazać z kim zawarł umowę kiedy i jak wyznaczyła dodatkowy termin na wykonanie zobowiązania oraz iż skutecznie zastrzegła odstąpienie od umowy po upływie wyznaczonego terminu. W tym zakresie zaś słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że zaoferowany materiał dowodowy, w tym i z zeznań świadków nie pozwalał na poczynienie ustaleń zgodnych z twierdzeniami powoda.

Jak już wskazano ciężar dowodu spoczywał tutaj w całości na powodzie, pozwanemu wystarczyło jedynie zaprzeczyć określonym okolicznościom.

Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 381 k.p.c. w związku z art. 505<sup>11</sup> § 2 k.p.c. pominął nowe dowód złożony wraz z apelacją uznając, że powódka nie wykazała aby nie mogła go powołać przez Sądem pierwszej instancji lub aby potrzeba ich powołania powstała później.

Faktyczną przyczyną oddalenia powództwa jest niesprostanie przez powódkę obowiązkowi udowodnienia okoliczności na których opiera swe twierdzenia. Co wymaga podkreślenia problematyka wyznaczenia dodatkowego terminu wykonania zobowiązania jak i rygoru odstąpienia od umowy w apelacji powódki pojawiła się dopiero w następstwie rozpisania tych instytucji w uzasadnieniu Sądu Rejonowego który do danego stanu faktycznego dostosował właściwe przepisy prawa materialnego. Wcześniej ten element faktycznie nie pojawiał się w toku postępowania w żaden sposób co świadczy także o prawidłowości toku rozumowani tego Sądu.

Stąd brak jest podstaw do uznania, iż wynik postępowania karnego mógłby zmienić ocenę tego czy powód owym obowiązkiem sprostał.

Dlatego zarzuty podniesione w apelacji nie mogły odnieść zamierzonego skutku.

Biorąc to pod uwagę Sąd Okręgowy, opierając się na treści art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

SSO Lesław Zieliński.